

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 47.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 22. November 1891.

IV. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Fredskonferencen i Rom.

Den 3dje Novbr. aabnedes i Rom den 3dje interparlamentariske Konference. 400 Rigsdagsmænd fra de fleste evropæiske Lande var mødt. Om Aabningshøjtideligheden skrives fra Italien: „Med stor Pragt fandt den højtidelige Aabning af Konferencen Sted Kl. 1½. Fanerne vajede, Musiken spillede ved den terrasseformede Opgang til Kapitolium.“ Folketingets Formand i Rom, Bianchieri, og Overpræsidenten, Hertugen af Sermoneta, bød velkommen paa italiensk. Fra Norge og Sverig var der sendt Telegrammer til Konferencen, som oplæstes af en af de tilstedeværende Repræsentanter fra hvert af de to Lande. Kun her fra Danmark forholdt man sig tavs. Efter fleres Opfordring talte alligevel Fredrik Bajer, og meddelte blandt andet: at Flertallet af den danske Rigsdag sluttede sig til den parlamentariske Komité.

Til Forhandling har været: om Nedsættelse af et international-parlamentarisk Udvalg til Løsning af folkeretslige Spørgsmaal, og Oprettelsen af et Generalsekreteriat, et fast Punkt, om hvilket den interparlamentariske Bevægelse kan forene sig. Begge Forslag vedtoges efter stor Meningskamp. Den tyske Rigsdagsmand, Dr. Barth, udtalte det Ønske, at Pressen, som har saa stor Magt, for Fremtiden vilde optræde mindre chauvinistisk, men mere tage Ordet for Fredens Gerning. Den spanske deputerede, Marcuato, talte for Neutralisering af alle Sunde og Stræder. Konferencen sluttede den 7de Kl. 3. Møderne har til Dels haft en ret stormende Karakter, hvilket vel nærmest hidrører fra det hidsige sydlandske Temperament.

Lige som paa de to foregaaende Konferencer — i 1889 i Paris, 1890 i London — havde man vedtaget den Bestemmelse, at brændende politiske Spørgsmaal som Elsass-Lothringen og Slesvig, maatte der ikke røres ved, af Frygt for, at det skulde give Anledning til Strid. Hvor vidt denne Bestemmelse er formaalstjenlig eller ej, véd jeg ikke, man skulde synes, at netop en saadan Kreds af Fredsvenner egnede sig bedst til at forhandle om slige Stridspunkter; thi hvorledes vil man kunne helbrede et Saar, naar man ikke tør røre ved det. Naar man ikke tør udtale sig om Løsningen af en Sag, hvorom der er Tvivl, hvorledes skal man da kunne føre den paa fast Grund. Derfor er der ogsaa mange af Fredsvennerne misfornøjede med den vedtagne Bestemmelse, og de har arbejdet for at faa den forandret, men forgæves; man frygter endnu de menneskelige Lidenskaber. En Italiener og Franskmand kom et Par Gange ind paa de forbudne Veje, men afbrødes af Formanden. Imbriani, italiensk Rigsdagsmand, indgav et Forslag til Behandling, undertegnet af en halv Snes Rigsdagsmænd, men han maatte ikke faa det behandlet, hvorover han blev saa vred, at han, som det i Rom udkommende franske Dagblad L'Italie udtrykker sig fra Slutningsmødet i Lørdags: „skreg og brølte som en besat, mens hans Venner forgæves søgte at berolige ham.“ En af disse fik vedtaget, at Forslaget skulde komme til Behandling paa den næste interparlamentariske Konference, som skal holdes i Bern i Avgust 1892. Har Møderne undertiden om Dagen været anstrængende og stormende, saa har Aftnerne været glimrende, idet Honoratiores i Rom har kappedes om, at vise storartet Gæstfrihed mod de fremmede Repræsentanter med Familie. Søndagen efter Konferencens Slutning, stillede Staten

et Jærnevejstog til fri Disposition for Konferencens Medlemmer, til en Udflugt til Neapel og Pompeji. Man forblev der til Torsdag, da Neapels Overpræsident vilde gøre Fest for dem om Onsdagen, den Dag, da Kongressen aabnedes i Rom. Flere af Rigsdagsmændene var kede over Udsættelsen, der var blevet lovet, at man skulde være tilbage i Rom til Kongressens Aabning, de fik derfor udvirket, at de kunde rejse tilbage allerede Tirsdag Aften. For alvorlige Arbejdsbier, som Fredrik Bajer og flere, er disse glimrende Fester mere en Plage end til Glæde. I et privat Brev skriver han: „I Gaar mellem Kl. 10—11 stod jeg bag paa en Sporvogn til Polissipo — langs Bugten op ad en Skraaning, hvor man fra det højeste Punkt har den dejligste Udsigt over Neapel til Vesuv o. s. v. Det var straalende Solskin med Sommervarme. Heller en eneste saadan Time end ti Aftenselskaber.“

Skandinaverne i Rom indbød de nordiske Rigsdagsmænd med Familie til en hyggelig Seksa, tidlig paa Aftenen, da det var samme Aften, Pressen i Rom gjorde Fest for de fremmede Rigsdagsmænd. Blandt de tilrejsende Damer synes Frk. Ragnhild Lund, Datter af Stortingsmand John Lund, især at gøre Lykke. (Deltagere i Fredsfesten i Kbhvn. d. 20de Oktbr., vil mindes den unge, høje kraftige Kvindeskikkelse klædt i lyseblaat.) Et italiensk fransk Blad kalder hende „la lionne du congrès on tète“, mens Baronesse Bertha v. Suttner skildres som „la lionne“ i aandelig Forstand.

r.

Mrs. Belva Lockwood.

Mrs. Belva Lockwood blev valgt til Formand for Alumnerne paa Universitetet i Syracuse N. Y. (Forenede Stater).